



ת"פ 69532/12/19 - מדינת ישראל נגד אמיר זקן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 69532-12-19 מדינת ישראל נ' זקן

לפני כבוד השופט שמואל מלמד
המאשימה:
נגד
מדינת ישראל
הנאשמים:
אמיר זקן

החלטה

ביום 28.10.20 טען ב"כ הנאשם שלוש טענות הטענות בדיקת המאשימה.

1. החיפוש נעשה שלא כדין.
2. סעיף 60 (ב) על פי פקודת הרוקחים [נוסח חדש], תשמ"א-1981 בו מואשם הנאשם העונש המקסימלי הוא שנה על העבירה, שבה מואשם הנאשם. והוראת החוק מתייחסת בסעיף 61 (א) (3) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 למאסר מעל שנה, לכן יש סתירה בחוק.
3. בכתב האישום כתוב ש"מכר תכשיר עם שני חומרים פעילים" ב"כ הנאשם ביקש להפנתו למקום בו מצויינים החומרים בתוספת לפקודת הרוקחים.

התביעה השיבה :

1. החיפוש נעשה כדין.
2. נטען כי סעיף 61 (א) (3) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 מתייחס לגובה הקנס ולא לתקופת המאסר.



3. החומרים המופיעים בכתב האישום הם סמי מרפא ולא רעל רפואי ולכן אינם מופעים בתוספת.

לאחר ששמעתי את טענות הסנגור ותגובת התביעה אני מוצא כי על הנאשם להשיב לכתב האישום.

ראשית, לענין החיפוש מדובר בטענה הטעונה הוכחה והיא תתברר במסגרת הליך ההוכחות. בשלב הנוכחי בו מצוי ההליך לא ניתן לקבוע דבר עובדתי לגבי החיפוש.

שנית, סעיף 60 (ב) לפקודת הרוקחים [נוסח חדש], תשמ"א-1981 מתייחס לחלופות המאסר והקנס: 60 (ב) אלה דינם מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין.

סעיף 61 (א) (3) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 קובע:

(2) אם קבוע לעבירה עונש מאסר למעלה מששה חדשים ולא יותר משנה - קנס עד 29,200 שקלים חדשים;

(3) אם קבוע לעבירה עונש מאסר למעלה משנה ולא יותר משלוש שנים - קנס עד 75,300 שקלים חדשים;

סעיף 60 (ב) לפקודת הרוקחים [נוסח חדש], תשמ"א-1981 מתייחס בהפניה לחוק העונשין לגובה הקנס ולא לתקופת המאסר שכן החוק נוקט בלשון "או" ולא "ו" ולכן יש נתק בין שני החיובים והם עונשים עצמאיים ניתן להטיל כל אחד מהעונשים בנפרד או את שניהם ללא תלות בין רכיבי הענישה. לכן לדעתי אין סתירה בחוק. מעבר לכך ניתן לראות שחוק העונשין מתייחס לשתי תקופות מאסר בהתייחס לגובה הקנס לא יותר משנה ולמעלה משנה. אני סבור כי הפרשנות הנכונה צריכה להיות שנה ומעלה. בכל מקרה טענה זו אינה יכולה להביא לבטלות כתב האישום וככל שתתקבל טענת ב"כ הנאשם בפני המותב שיגזור את הדין היא יכולה להביא לגזירת קנס מופחתת שהיא פרשנות לטובת הנאשם.

שלישית, הטענה היא טענה הטעונה בירור במסגרת ניהול הליך ההוכחות, ככל שהנאשם כופר בהחזקת תכשיר כהגדרתו בפקודת הרוקחים [נוסח חדש], תשמ"א-1981.

במועד הנדחה הנאשם ישיב לכתב האישום.

מזכירות נא להעביר תוכן ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ג כסלו תשפ"א, 29 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.